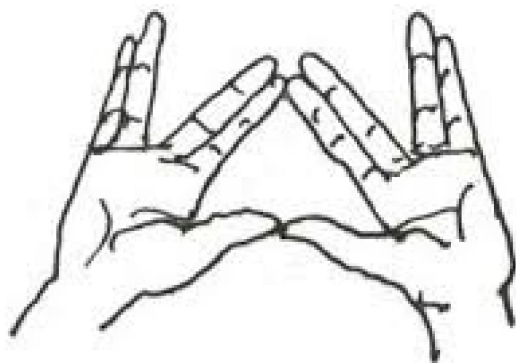

סעד לכהנים

קובץ לעליה לדוכן

ערוך בידי אליהוא שנון
[מותר להעתיק, לצלם וכד']

הכהנים עולים לדוכן:

חזן: רצה, יי אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב את העבודה לדביר ביתך, ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברחון, ותהי לרחון תמיד עבודת ישראל עמך.

במוסף של חג אומרים הקהל והחזן:

ותערב עליך עתירתנו כעולה וקרבן.

אנא, רחום, ברחמך הרבים

השב שכירתך לציון עירך = וסדר העבודה לירושלים.

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.

ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכירתו לציון.

מודים דרבנן [כאשר החזן קורא 'מודים' ובחנוכה ובפורים גם 'על הנסים']:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו,

אלהי כל־בשר, יוצרנו, יוצר בראשית.

ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחייטנו וקימתנו.

כן תחיינו ותקיימנו, ותאסף גליותינו לחצרות קדשך,

לשמך חקיד ולעשות רצונך, ולעבדך בלבב שלם, על שאנחנו מודים לך.

ברוך אל ההודאות.

חזן: ועל־כלם יתברך ויתרומם שמך, מלכנו, תמיד לעולם ועד.

בראש השנה במוסף וביו"כ בכל התפילות אומרים הקהל והחזן:

אבינו מלכנו זכור רחמך וכבדך כעסך,

וכלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ועון ושמד ומגפה

ופגע רע וכל־מחלה וכל־תקלה וכל־קטטה

וכל־מיני פרעניות וכל־גזרה רעה ושנאת חנם -

מעלינו ומעל כל־בני בריתך.

ובכל עשרת ימי תשובה אומרים:

וכתב (בנעילה: וחתם) לחיים טובים כל־בני בריתך.

הכהנים אומרים [מכוונים לסיים עם ברכת 'הטוב שמך... של החזן]:

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו,

שתהא הברכה הזאת שצויתנו לברך את־עמך ישראל -

ברכה שלמה.

ולא יהיה בה שום מכשול ועון, מעתה ועד עולם.

אחרי הברכה אומרים הכהנים, ומכוונים לסיים עם ברכת 'המברך... של החזן:

רבנו של עולם, עשינו מה שגזרת עלינו.

אף אתה עשה עמנו כמו שהבטחתנו:

השקיפה ממעון קדשך מן־השמים וברך את־עמך את־ישראל

ואת האדמה אשר נתת לנו

כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש.

חזן:

שים שלום, טובה וברכה, חן וחסד ורחמים -

עלינו ועל־כל־ישראל עמך.

ברכנו, אבינו, כלנו כאחד באור פניך,

כי באור פניך נתת לנו, יי אלהינו,

תורת חיים ואהבת־חסד, וצדקה, וברכה, ורחמים, וחיים ושלום,

וטוב בעיניך לברך את־עמך ישראל בכל־עת ובכל־שעה בשלומך.

בימים הנוראים אומר הקהל:

בספר חיים, ברכה, ושלום, ופרנסה טובה נזכר.

ונכתב (בנעילה: ונחתם) לפניך אנחנו וכל־עמך בית ישראל

לחיים טובים ולשלום.

[במוסף בימים הנוראים ממשיכים 'ונאמר' בעמוד הבא]

ברוך אתה יי, המברך את־עמו ישראל בשלום.

וּנְאָמַר: כִּי־בִי יִרְבּוּ יַמֶּיךָ וַיּוֹסִיפוּ לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים.
לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ, אֱלֹהִים חַיִּים.
כְּתֹבנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, כְּפָתוּב:
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם הַיּוֹם.

הקהל עונה 'אמן' אחרי כל בקשה של החזן:

היום תִּאֲמַצְנוּ	אָמֵן.
היום תִּבְרַכְנוּ	אָמֵן.
היום תִּגְדְּלֵנוּ	אָמֵן.
היום תִּדְרֹשְׁנוּ לְטוֹבָה	אָמֵן.
היום תִּשְׁמַע שׁוֹעֲתֵנוּ	אָמֵן.
היום תִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ	אָמֵן.
היום תִּתְמַכְנוּ בַּיַּמִּין צִדְקָךְ	אָמֵן.

הקהל ממשיך:

כְּהַיּוֹם הַזֶּה תִּבְיָאֵנוּ שְׂשִׁים וּשְׁמֹחִים בְּבִנְיָן שָׁלֵם. כְּפָתוּב:
וְהִבִּיאֻתִּים אֶל־הָר קִדְשִׁי וּשְׂמֹחִתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי
עוֹלִתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי
כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים.
וּנְאָמַר: וַיִּצְוֵנוּ יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה
לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְטוֹב לָנוּ כָּל־חַיִּמִּים לְחִיתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה.

וּנְאָמַר: וּצְדָקָה תִּהְיֶה־לָּנוּ

כִּי־נִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

כַּאֲשֶׁר צִוֵּנוּ.

וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה־לָּנוּ וּלְכָל־יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם.

והחזן מסיים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְי, הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם.